

Dragi părinți, acomodarea copilului în grădiniță este un proces care necesită timp și răbdare. Intrarea în grădiniță este pentru copil și în multe cazuri și pentru părinți prima experiență de separare: copilul nu mai are în preajma lui părinții care până în acest moment i-au satisfăcut toate nevoile, iar părinții trebuie să se obișnuiască cu gândul că alți adulți din afara familiei vor avea grijă de copilul lor. Prima separare este neplăcută atât pentru copil cât și pentru părinți. Totuși în demersul de dobândire și exersare a autonomiei și independenței, copilul are nevoie de această separare. Pentru a deveni independent copilul are nevoie să experimenteze situații din care să înțeleagă că separarea de părinți nu înseamnă pierderea lor, că după câteva ore de stat la grădiniță fără părinții lui, aceștia vor veni după el și îl vor lua acasă. Venind la grădiniță, copilul are ocazia să experimenteze situații de separare de părinți, să înțeleagă că părinții vin întotdeauna și îl iau acasă și să capete încredere în capacitățile proprii. Venind la grădiniță, copilul va înțelege treptat că se poate simți bine și în lipsa părinților, și în medii noi (colectivitate), înconjurat de alți adulți decât părinții (personalul grădiniței).

Prima separare este o experiență complet nouă atât pentru copil cât și pentru majoritatea părinților. Și atunci când este vorba de situații noi la care trebuie să facem față, atât comportamentul copiilor cât și al adulților se poate schimba radical. Majoritatea copiilor care intră în grădiniță, parcurg de-a lungul procesului de acomodare mai multe faze însoțite de comportamente specifice:

1. faza de negare: copilul odată intrat în grădiniță se găsește într-o situație complet nouă: nu-și regăsește părinții atunci când îi caută cu privirea, este într-un mediu nou (spațiul grupei), este înconjurat de adulți și copii necunoscuți (personalul și ceilalți copii din grupă). Nu este o situație plăcută, așa că majoritatea copiilor refuză să accepte realitatea separării de părinți și protestează prin plâns la despărțire și, odată intrați în grupă, pândesc tot timpul ușa pe care au intrat sau încearcă să iasă din grupă pentru a-și regăsi părinții. Deși li se explică de nenumărate ori și sunt asigurați permanent de către personal că mai târziu vor pleca acasă, continuă să fie speriați că părinții nu se vor întoarce să-i ia. Când, în sfârșit vine momentul reîntalnirii cu părinții, cei mai mulți copii izbucnesc în plâns, descarcându-se astfel tensiunea emoțională acumulată.

2. faza de frustrare: văzând că nu poate împiedica separarea sa de părinți, copilul proaspăt intrat în grădiniță trăiește sentimente de frustrare. Unii copii pot să adopte în această fază comportamente dificile (plâns nervos, opoziționism, lovituri, mușcăături, crize de furie etc) pe care până acum nu le-au mai manifestat, îndreptate împotriva părinților, personalului grupei sau a colegilor. Alți copii pot adopta un comportament retras (stau supărați, refuză să vorbească, refuză să mănânce etc). În cazul unor copii pot să apară și unele tulburări somatice pe fond emoțional, cum ar fi: febră, diaree acută, oboseală, lipsa poftei de mâncare, somn agitat și temeri nocturne, etc.

3. faza de înțelegere și acceptare: venind zilnic la grădiniță, copilul începe să înțeleagă ce se întâmplă și să accepte noua situație. El capătă încredere în personalul grupei și acceptă ca nevoile sale fiziologice (hrănirea, curățenia corporală) și emoționale (mângâieri, alintări, îmbrățișări) să-i fie satisfăcute de alți adulți decât cei din familie. De asemenea, începe să se

convingă de faptul că separarea de părinți nu este permanentă și că în fiecare zi va fi luat acasă. În această fază, copiii pot avea comportamente ambivalente adică când sunt acasă să-și dorească să se reîntoarcă la grădiniță iar când ajung la grădiniță să fie nerăbdători să ajungă acasă.

4. faza de integrare: după câteva săptămâni de frecventat grădiniță (~ 4-6) copilul are încredere deplină în părinții lui că vor veni să-l ia acasă și protestele, plânsul de la despărțire și celelalte comportamente apărute în această perioadă se diminuează considerabil și în cele din urmă dispar. În grupa din care face parte începe să dezvolte relații de atașament cu personalul și se implică din proprie inițiativă în jocuri și alte activități zilnice alături de ceilalți copii.

Descrierea de mai sus este una generală construită pe baza observațiilor comportamentului copiilor din generațiile anterioare. Majoritatea copiilor au în perioada de acomodare comportamente asemănătoare cu cele descrise mai sus. Este însă **IMPORTANT** de reținut pentru părinți că nu toți copiii se comportă la fel. Fiecare copil are particularitățile sale și modul lui propriu de a reacționa la schimbări și de aceea și comportamentele pot diferi de la copil la copil. De asemenea, durata perioadei de acomodare poate fi diferită de la copil la copil: unii copii acceptă mai ușor schimbările, iar alții pot avea nevoie de mai mult timp pentru a se obișnui cu o schimbare.

Recomandări generale cu privire la frecventarea și adaptarea copilului la grădiniță:

În primul rând, e păgubos să gândim că un copil trebuie convins să meargă la grădiniță sau că există niște metode special care funcționează în cazul tuturor copiilor cu sau fără dificultăți de integrare în colectivitate. Există totuși niște recomandări generale în legătură cu mersul copilului la grădiniță și cu buna adaptare la acest mediu:

Familiarizarea copilului cu grădiniță: pregătirea copilului pentru grădiniță începe în familie și se face anterior intrării copilului în colectivitate. Îl puteți familiariza pe copil cu grădiniță povestindu-i ce implică mersul la grădiniță, ce activități se vor desfășura acolo, cum se va juca și cu cine etc. Părinții îl pot implica în mod direct pe copil în pregătirea pentru grădiniță luându-l la cumpărături și alegând împreună hainele, rucsacul, creioanele sau alte obiecte.

Povestește-i copilului despre personalul de la grădiniță ca despre persoane în care ai încredere. Dacă cel mic va simți că părintele va investi cu încredere educatoarea, el se va simți în siguranță, acceptat și înțeles și astfel adaptarea la grădiniță va fi mult mai ușoară și mai plăcută.

Reacțiile emoționale ale părinților sunt extrem de importante în adaptarea la grădiniță. Părintele trebuie să se simtă suficient de pregătit să lase copilul câteva ore în fiecare zi în grija unei doamne pe care nu o cunoaște, în preajma unor copii pe care nu i-a mai întâlnit. Dacă părintele va răspunde la plânsul și la refuzul copilului de a rămâne la grădiniță cu teamă sau nesiguranță, copilul va simți și va face tot ce va putea pentru a-și determina părintele să îl ia acasă.

Nu minți copilul în legătură cu timpul petrecut la grădiniță. Spune-i copilului momentul din zi la care vei veni să îl iei acasă. Dacă îi vei spune "Voi veni imediat să te iau!" copilul te va aștepta toată ziua și nu se va putea bucura de activitatea din grupă. "Imediat", pentru el și pentru noi toți

, înseamnă "foarte repede", așa că, timpul lui se va scurge așteptându-te și simțindu-se confuz că "imediat" nu mai vine. În schimb, îi poți spune "Voi veni sa te iau după gustarea de prânz" sau "După ce te vei trezi și te vei mai juca puțin cu copiii."

Despărțirile înainte de intrarea copilului în grupă sa fie ferme, precise, firești și fără amenințări: "Dacă nu ești cuminte și nu o ascuți pe doamna te las aici!". Îi puteți spune copilului " Acum plec pentru ca trebuie să merg la serviciu. Voi veni să te iau după ce te vei trezi și vei lua gustarea."

Revederile să fie naturale, fără reacții emoționale exagerate. În loc de " N-am mai putut de dorul tău!", "M-am topit toată ziua așteptând să vin să te iau acasă!" puteți spune " Mă bucur să te revăd! Abia am așteptat să-mi povestești ce lucruri interesante ai descoperit și cum te-ai simțit astăzi la grădiniță!"

Vorbește în fiecare zi cu copilul despre ziua petrecută la grădiniță, despre activități, copii cu care a interacționat, mâncare, etc.

În concluzie, dragi mămici sau tătici, dacă ați decis să vă aduceți copilul la grădiniță, înarmați-vă cu răbdare, calm și atitudine pozitivă. Nu fiți descurajați de schimbările de comportament ale copilului și ale dumneavoastră din perioada de acomodare. După ce copilul și-a încheiat perioada de acomodare, aceste comportamente vor scădea considerabil și, în cele din urmă, vor dispărea. Și nu uitați faptul că, pentru a deveni independent și încrezător în forțele proprii, copilul are nevoie să învețe să accepte separarea de părinții săi.

Cu drag, din drag pentru copii,
Director, Olinca Liana Adela